

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010037
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3520010037.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom Mgr. Martinom Vozárom na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: F. T., H.. XX.XX.XXXX N. R.,
R. C. K. R., Š. Č.. XXX/X,

je vinný, že

dňa 21.09.2019 v presne nezistenom čase od 21:30 hod. do 24:00 hod. v K. R. na M. ulici v bytovom dome č. XXX/XX, zaklopal na dvere bytu č. X, ktoré otvorila jeho vlastníčka Z. P., vložil svoju nohu do vchodových dverí a rukou tlačil vchodové dvere, ktoré držala poškodená Z. P., vstúpil do bytu a zavrel za sebou dvere, pričom v byte poškodenej opakovane vulgárne nadával, poškodenú Z. P. dvakrát sotil, pričom spadla na zem, pričom mu opakovane hovorila, aby odišiel z bytu preč, čím jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali jednorazové lekárske ošetrenie,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej Z. P., H.. XX.XX.XXXX, R. C. K. R., O.. Z.. Q.. Š.R. Č.. XXX/XX, na vzdialenosť menšiu

ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia alebo v určenom mieste, kde sa zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve so zameraním na zvládanie záťažových situácií.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe prednesov strán na hlavnom pojednávaní a vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní tak boli vykonané nasledovné dôkazy :

Obžalovaný F. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzťah s poškodenou bol normálny. Poškodená bola vydaná, ale stretávali sa a postupom času nastali nehody, lebo nemala doriešený vzťah s manželom. V predmetný deň ho poškodená poprosila, či sa môže u nej zastaviť a odovzdať mu nejaké veci, a tak prišiel, zaklopal na dvere, požiadal ju, či sa môžu porozprávať vnútri, a tak ho vpustila dovnútra. Vo vnútri v byte sa začali rozprávať o veciach. Bola tam nejaká výmena názorov. Poškodená ho udrela a on jej to vrátil. Poškodená spadla na zem a udrela si ruku. Povedala mu, že takto to ďalej nejde a aby odišiel. Zobral sa a išiel preč, ale vzápätí ho poškodená zastavila s tým, či ju takto nechá, či jej môže dať niečo na ruku. Z mrazáku jej doniesol kus ľadu a priložil jej to. Začali sa rozprávať. Potom ho poprosila, či by nešiel do baru zobrať fľašu vína. Vchodové dvere do bytového domu boli otvorené. Vrátil sa, pokračovali v komunikácii, rozprávali sa a prosila ho, aby jej dal čas na vyriešenie vzťahu s manželom. V minulosti mu tvrdila mu, že je už rozvedená, ale nakoniec zistil, že ešte nie je rozvedená.

Tú noc prespali u nej. Spravili si raňajky. Potom išiel na futbalový zápas. Po zápase si písali. Prosila ho, či jej nedovezie niečo na jedenie, lebo nestihla pripraviť obed, a tak jej doniesol pizzu. Podal jej ju vo dverách. Spýtal sa, či sa môžu porozprávať. Povedala nie a že sa ozve v priebehu týždňa.

Následne obžalovaný doplnil, že k poškodenej prišiel okolo 21.00, resp. 21.15 hod. Poškodená ho prosila, aby si prišiel pre veci, ktoré mal u nej, keď u nej býval. Išlo o základné veci (hygienické veci). Poškodená mu medzi 20.00 hod. a 21.00 hod. písala správu. Nechcel sa rozprávať o veciach na chodbe. Zaklopal a poškodená otvorila dvere. Nebola úplne v triezvom stave. Vošiel dovnútra a zatvoril dvere. Prosil ju, aby ho vpustila dovnútra. Povedala mu, že sa nemajú o čom rozprávať. Oponoval jej, že sa majú o čom rozprávať a bolo by to dobré pre oboch. Napokon povedala, že je to v poriadku, že nevie, o čom sa chce rozprávať, ale že nech ide dovnútra. Vo dverách mu podala tašku a išiel s ňou potom dovnútra. Prokurátor poukázal na rozpor, keď obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že ho poškodená čakala a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zaklopal. Na to obžalovaný poukázal, že poškodená mu predtým písala, a preto čakala jeho príchod.

Prokurátor poukázal na rozpor, keď obžalovaný v prípravnom konaní pri konfrontácii vypovedal, že do dverí vložil nohu a potlačil dvere a doposiaľ na hlavnom pojednávaní o tejto skutočnosti nevypovedal. Obžalovaný uviedol, že tašku položil na zem. Dvere neboli otvorené na viac ako 0,5 metra. Dovnútra vošiel normálne. Pri vchádzaní nekopal nohou do dverí. Prosil ju, aby sa porozprávali vnútri. Nevošiel násilne. Nohu dal do dverí, aby poškodená nezavrela dvere, aby sa mohli porozprávať. Dal nohu do dverí a poškodená ho vpustila dovnútra. V tom čase mal tašku v ruke. Poškodená vtedy stála vo dverách. Dvere boli otvorené na 0,5 m. Bola pri dverách vo vnútri bytu. Stála vo dverách. Potom cúvla do chodby. Vstúpil do bytu a zavrel dvere. Začali sa rozprávať.

Rozprávali sa 0,5 hod. Išiel aj do kuchyne, kde mala poškodená fľašu vína. Komunikácia sa začala stupňovať. Poškodená mu dala facku a reflexívne jej facku vrátil. Spadla na zem a udrela sa. Obžalovaný dovtedy alkohol nepožíval. Až s poškodenou si dal víno. Predtým než jej doniesol ľad na ruku, prosila ho, nech odíde. Keď bol vo dverách ho otočila, či ju nechá tak. Inak ho nežiadala, aby opustil byt.

Nevie, prečo poškodená podávala trestné oznámenie a čo tým cielila. Dňa 21.09.2019 ešte boli vo vzťahu. Boli partnermi. Neboli rozídení. Prokurátor poukázal na rozpor, keď v prípravnom konaní ako obvinený vypovedal, že sa s poškodenou rozišli dňa 20.09.2019. Obžalovaný v súvislosti s namietaným rozporom poukázal, že oni sa rozišli 10, 20-krát. Vzápätí však boli opäť spolu. U poškodenej sa to menilo ako počasie. Predtým ju nenapadol.

Na druhý deň sa zobudili a všetko bolo v poriadku. Poprosila ho, či jej nedonesie niečo na jedenie, a tak doniesol pizzu. Chcel sa ešte porozprávať, ale poškodená už nesúhlasila, tak odišiel.

Ich vzťah trval 1,5 roka a počas toho sa opakovane rozchádzali a dávali dokopy. Boli to niekoľkohodinové, pár dňové rozchody. Býval u poškodenej, lebo jej byt bol 3-izbový, a teda väčší než jeho 2-izbový. V byte predtým býval 3-4 mesiace, a tak tam mal veci. Manžel poškodenej pracoval v Nemecku. Tvrdila mu, že k manželovi už nič necíti. Dal jej čas na vyriešenie vzťahu s manželom. Rok bol podľa neho dosť dlhý čas. Možno ho mala za „bokovku“. Ich vzťah mal pekné aj horšie chvíle. Z oboch strán padali aj vulgarizmy. Po tej pizze dňa 22.09.2019 prebiehala podľa obžalovaného komunikácia na báze, kedy si tie veci spolu vyriešia spolu. Nevedel uviesť, či tam padali aj nejaké vulgarizmy. Pri tejto komunikácii mu nespomínala, že by ju napadol, resp. porušil domovú slobodu.

Bolo poukázané na ďalší rozpor, keď v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že veci, pre ktoré si mal obžalovaný k poškodenej prísť, boli tie, ktoré obžalovaný kúpil poškodenej. Nato obžalovaný uviedol, že medzi tými vecami boli aj veci-darčeky, a to šaty od neho pre poškodenú.

Hádka v byte poškodenej trvala 30-40 minút. Po facke od neho padla poškodená na zem a udrela si ruku. Počas konfliktu boli na chodbe. Poškodená chodila aj do kuchyne. Tam mala fľašu vína. Tých 30-40 minút chodili po chodbe, kuchyni, obývačke.

Od poškodenej odchádzal dňa 22.09.2019 o 11.00, 11.30 hod., lebo išiel na zápas. Ráno spolu raňajkovali. Nepamätali si, čo mali na raňajky. Jeho telefónne číslo je XXXX XXX XXX. Telefónne číslo poškodenej nevedel uviesť. Už ho vymazal.

Prokurátor poukázal, že v prípravnom konaní obžalovaný neuvádzal, že by poškodená požívala alkoholické nápoje, alebo že by bola pod jeho vplyvom, avšak na hlavom pojednávaní na túto skutočnosť opakovane poukázal. Na to obžalovaný uviedol, že v ten deň bola poškodená na oslave. Na otázku obhajcu obžalovaný uviedol, že vyšetrovateľ sa ho pýtal, či poškodená používala alkoholické nápoje a on povedal, že v byte mala fľašu vína a naliaty pohár a keďže bola na oslave, tak vydedukoval, že poškodená požívala alkoholické nápoje. V tejto súvislosti prokurátor poznamenal, kedy takto obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, pretože takéto vyjadrenie obžalovaného v prípravnom konaní ohľadom požívania alkoholu poškodenou nie je podľa prokurátora zaprotokolované. Obžalovaný uviedol, že si nepamätá presne, lebo výsluch bol pred 2 rokmi.

Obžalovaný dodal, že poškodená ho telefonicky kontaktovala, aby si prišiel pre veci, a to 0,5 hod., resp. 1 hod. predtým, než k nej prišiel, len aby si prišiel pre veci. Nepovedala mu, kedy si má pre veci prísť, len aby si prišiel pre veci čo najskôr.

V ten večer dňa 21.09.2019 nikoho nestretol, kto by mohol svedčiť. Nevedel označiť, či ho niekto videl.

Poškodená Z. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je to už 2 roky od spáchania stíhaného skutku a trauma sa jej podarilo zažehnať pomocou psychologičky. V septembri 2019 prišiel obžalovaný do jej bytu násilne. Dvakrát ju sotil na zem a mala z toho zdravotné problémy. Na PN-ku nechcela ísť, lebo mala vtedy novú prácu. Obžalovaného posielala preč, ale keďže to nebol prvý zásah voči nej, tak to dala na súd, lebo by sa to opakovalo. Bolo okolo 22.00-23.00 hod. večer. Prišla vtedy z oslavy domov a chystala sa von. Bola pripravená ísť von. Obžalovaný prišiel neohlásene. Zaklopal. Otvorila. Bola nejaká noha vo dverách, začali sa hádať ako mali vo zvyku, ako mnohokrát predtým. Obžalovaný mal veľa vulgárnych nadávok na jej adresu, a potom fyzický útok, ktorý sa obžalovaný snažil zachrániť sáčkou z mrazáku. Boli už v podstate rozídení. Asi si chcel ujasniť nejaké veci. Predtým sa rozišli asi 100-krát. Pre obžalovaného to bola štandardná situácia. Podľa domnienky poškodenej obžalovaný nebol úplne triezvy, a preto mal asi chuť si to nejak vydiskutovať. Predtým naposledy komunikovali v priebehu toho večera, ale určite aj deň predtým. Obžalovaného ma zablokovaného a screenshoty už poskytla vyšetrovateľovi. Obžalovaný zaklopal a ona mu otvorila. Chcela zavrieť, ale obžalovaný bol rýchlejší a vnikol do jej bytu. Po vniknutí do bytu nasledovali slovné urážky. Aj ona sa voči nemu slovne bránila. Obžalovaný ju 2-krát sotil na zem a po druhom sotení už ostala ležať na zemi, lebo je neskutočne bolela ruka.

Obžalovaný jej nadával. Boli také „Talianko“. Aj ona sa bránila slovne. Obžalovaný prišiel a sotil, ale nebolo to 1-krát. V byte ju obžalovaný sotil 2-krát po sebe. Prvé sotenie ešte ustála, čiže sa ešte zdvihla zo zeme. Po druhom sotení ostala na zemi. Dala sa do sedu a držala si ruku, lebo si myslela, že ju má zlomenú. Potom sa obžalovaný trochu zľakol a z mrazáku jej doniesol hrášok, alebo niečo také. Už sa nepamätá. Plakala a posielala ho preč, že toho už bolo moc, lebo tam boli aj pľuvance na ňu. Neskutočne dlho to trvalo. Ľakol sa. Vedel, že to prehnal. Potom ostal obžalovaný taký, že si uvedomil, že to prehnal. Chcel zostať pri nej, či má ruku v poriadku, ale posielal ho preč. Aj sa ospravedlňoval.

Myslela si, že to bude v poriadku, ale na druhý deň to bolo znovu - vulgárne správanie voči nej. Ak by to neriešila, nevie, ako by to mohlo skončiť. Tú chvíľu, keď to spravil (pozn. súdu - druhé sotenie na zem), tak to podľa poškodenej obžalovaný ľutoval a podľa poškodenej sa mu na malý moment rozjasnilo.

Obžalovaný z bytu odišiel okolo polnoci, možno o 00.30 hod. Nevedela presne uviesť. Našťastie nemala ruku zlomenú. Obžalovaný videl, že je v poriadku. Posielala ho preč, a tak videl, že by bolo lepšie, aby odišiel. Prosil ju, aby to ostalo medzi nimi, ale neostalo.

Poukázala, že obžalovaný je fyzicky zdatnejší a po otvorení dverí vsunul nohu, zatvoril dvere a povedal, že zavrel dvere kvôli tomu, aby susedia nepočuli, že sa hádajú. Dodala, že nebol pozvaný.

Následne podrobnejšie popísala vstup obžalovaného a uviedla, že otvorila dvere, obžalovaný rukou tlačil dvere, nohou si pomáhal. Dvere otvoril rukou násilne a zatvoril ich, aby nepočuli susedia, že sa hádajú. Pri vstupe do bytu tlačil rukou do dverí. Ona vtedy stála u seba v byte na chodbe a dvere držala pootvorené. Bola v tej medzere. Nepovedala mu, že môže vstúpiť. Ani sa nepýtal, či môže ísť dovnútra. Vstúpil dovnútra a zavrel dvere. Hovorila mu, aby odišiel. Hovorila mu to veľakrát, aj počas ich hádky, keď jej nadával. Keď vstúpil, tak mu hovorila, nech odíde, že už nie je o čom. Ignoroval to. Prituhovalo do väčšej hádky. Nadával jej. Nevedela uviesť ako dlho to trvalo. Možno 0,5 hod. potom, čo prišiel, došlo k fyzickému útoku. Nevedela uviesť, či mu povedala, aby jej doniesol hrášok na tú ruku. Aj po fyzickom útoku jej jeho prítomnosť vadila, plakala, ale kvôli ruke nevedela, čo s ňou bude, či nebude musieť ísť na pohotovosť. Sice ho vtedy už neľúbila, ale myslela si, že jej pomôže, keby ma zlomenú ruku. Bola v šoku. Nemala nikoho doma. Dcéra nebola doma. Nemal jej kto pomôcť.

Pred príchodom obžalovaného mala v ten deň víno na svokrinej oslave. Vypila asi 2 poháre, asi 3 dcl za celý večer. Necítila sa pod vplyvom alkoholu.

Po odchode obžalovaného z jej bytu bola s ním na druhý deň v kontakte. Na druhý deň prišiel k nej zo zápasu a povedal jej, že keď ju bolí ruka, tak jej doniesol pizzu, aby nemusela variť a namáhať si ruku. Zdal sa jej, že je pod vplyvom alkoholu. Chcel ísť opäť k nej domov, ale to už bola dcéra doma. Pýtal sa k nej dovnútra, že sa porozprávajú. Nepustila ho a povedala mu, že je doma jej dcéra a nie je sa o čom rozprávať. Vedel, že jej dcéra je doma, a tak si nedovolil vniknúť do bytu. Pizzu si od obžalovaného zobrala a zatvorila dvere. On sa o nič nepokúšal, lebo vedel, že jej dcéra je doma. Potom jej prišli SMS typu, ktorý by nechcelo hovoriť a vedela, pokiaľ nebude s tým niečo robiť, tak jej obžalovaný bude robiť hanbu. Nestalo sa to prvýkrát. Už predtým jej cez balkón vošiel do bytu. Dúfala, že jej dá obžalovaný pokoj, ale po ďalších správach si uvedomila, že ju bude otravovať navždy, preto to riešila po tých nechutných správach až v pondelok a je rada, že to riešila, lebo má konečne pokoj.

Uviedla, že počula, že obžalovaný večer dňa 21.09.2019 kupoval víno, ale o tom jeho víne nič iné nevie. Ona si kupovala svoje víno. Mala naplánovaný program na večer, v ktorom obžalovaný nebol. Mala nachystané svoje víno, ktoré si kúpila na ceste z rodinnej oslavy.

Písali si predtým aj o jeho veciach. Boli to jedna, dve veci, ktoré jej obžalovaný za celý čas ich vzťahu dal. Uviedla, že sa rozchádzali každý týždeň alebo dva a jeho osobné veci mu už dala predtým. Nemala od neho moc darčiekov, a tak nemala toho čo veľa vracať.

Má 17-ročnú dcéru. S manželom sú stále kamaráti. Vydávala sa vo svojich 19. rokoch. Obžalovaného stretla v apríli 2018. Poznali sa už. Robil u nich vo firme. Začalo sa to ako flirt. Neprikladala tomu váhu. Ešte stále je vydatá. S manželom žijú oddelene. Manžel žije v Nemecku a ona už nebýva v K. R.. Začalo sa to ako flirt, a potom sa zaľúbili. Postupne si začala uvedomovať, že to, čo je medzi nimi, nie je normálne. Už bolo vo vzťahu viac konfliktov než toho pekného. O vzťahu s obžalovaným sa priznala aj manželovi, s ktorým mal obžalovaný potýčky, ale manžel sa nenechal vyprovokovať. Vzťah s obžalovaným sa skončil. Ich cesty sa rozdelili. Našťastie nemajú spolu deti. V určitom momente ich vzťahu však bola do obžalovaného zaľúbená a uvažovala, že možno budú manželia. Chcela sa rozvieť. Aj to obžalovanému povedala. Chcela to riešiť. Manžel sa tiež chcel rozvádzať. Aj si pripravil veci, ale k rozvodu nedošlo.

Uviedla, že fotografie SMS správ predložila vyšetrovateľovi a nič z toho nevymazala. V tých správach boli len vulgárne nadávky na ňu. Nemala, čo vymazávať. Obžalovaný tiež vypisoval aj jej šéfovi a kamarátom. K správaniu sa obžalovaného po fyzickom útoku doplnila, že jej na ruku doniesol hrášok, alebo niečo mrazené, ospravedlnil sa jej, bol vyľakáný. Nevedela uviesť ako dlho po útoku odišiel z bytu. Bola v šoku. Roztrášená. Asi hodinu po útoku odišiel. Po tom fyzickom útoku sedela, plakala a držala si ten „hrášok“. Obžalovaný sa jej ospravedlňoval. V byte boli sami dvaja. Nemá svedka. Pýtala sa suseda, či niečo nepočuli, ale susedia sa nechcú starať do jej vecí.

O napadnutí sa zdôverila kamarátovi, ktorý tiež obžalovaného pozná. Jeho meno nechcela uviesť a robiť mu opletačky. Aj tak o stíhanom konaní obžalovaného vie kamarát len z jej rozprávania. Ten kamarát videl, čo jej obžalovaný v minulosti povyvádzal, preto chcel, aby to riešila. Kamarátovi sa zdôverila v nedeľu po tých správach, že to bude mať taktu od obžalovaného doživotne, ale on jej povedal, aby to riešila, a tak to riešila v pondelok, kedy išla k lekárovi. Ten ju chcel dať na PN-ku, lebo s rukou sa jej nedalo manipulovať, ale ona s PN-kou nesúhlasila, pretože práca bola pre ňu dôležitejšia. Napokon išla na kriminálku.

Byt, v ktorom vtedy bývala, bol v bytovke, v ktorej bývali 4 rodiny. Mala suseda oproti. Bývala na prízemí. V lete vedel obžalovaný prísť aj cez balkón. Do bytovky sa dalo vstúpiť každému. Nebol tam elektrický vrátnik. Preto už byva inde.

Pred otvorením dverí sa nepresvedčila, kto je pred dverami. Čakal niekoho iného. Mali sa stretnúť. Boli správy, či majú prísť pre ňu alebo sa stretnú až v podniku v K. R.. Nikto však pre ňu neprišiel, a tak to bolo bez svedkov. S priateľmi sa dohodla, že sa stretnú v podniku. Myslela si, že jedna kamarátka sa pre ňu zastaví, ale oni už boli v podniku. Čakala však, že tá jedna kamarátka príde a keďže mala nečakanú návštevu obžalovaného, tak telefón už neriešila.

Vtedy používala telefónne číslo XXXX XXX XXX a používa ho aj teraz. S obžalovaným sa rozišli vo štvrtok a vtedy boli v osobnom kontakte. Potom si ešte písali, ale nevedela uviesť, čo konkrétne. Poškodená uviedla, že sa jej marí, že aj v deň skutku bola s obžalovaným v kontakte a dohadovali sa ohľadne tých vecí, ktoré chcel obžalovaný vrátiť. Nevedel však uviesť, čo konkrétne. Nepamätala si, že by obžalovanému hovorila, kedy si má pre veci prísť. Určite by mu ich vracala, až keď by bola jej dcéra doma. Nevedela uviesť, či vtedy ona volala obžalovanému, alebo on jej. Nevedela, či chcel vrátiť šaty. Tie jediné mala od neho. Ani nevedela uviesť, prečo ich chcel vrátiť. Ohľadom tých vecí už nemá tú komunikáciu.

Keď k nej obžalovaný prišiel, nemal so sebou nič. Vedel ju aj sledovať. Autom chodil okolo jej bytu často. V sobotu bola u svokry na oslave. Bola tam do 21.00 hod. Cestou od svokry sa zastavila kúpiť víno a pred tým podnikom stretla kamaráta a vtedy videla ako išiel obžalovaný okolo, avšak našťastie ju nevidel. Bol asi slediť a zisťovať, či je doma. Potom išla domov sa chystať. Chcela ísť von. Svokra bývala asi 10 minút od jej bytu. Asi o 21.15 hod. si bola kúpiť víno a stretla kamaráta s prezývkou zubár. S ním sa rozprávala asi 15-20 minút. Potom išla domov. Už nikoho nestretla. Nevedela uviesť, kedy presne prišla domov. Fľašu vína, ktorú si kúpila, aj počas večera pila.

Počas vzťahu s obžalovaným nemala iné vzťahy. To bola iba obžalovaného paranoja.

Svedok P. P., manžel poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase spáchania stíhaného skutku bol v Nemecku. Vtedy mal vedomosť o vzťahu medzi poškodenou a obžalovaným. Vedel, že sú spolu dlhšiu dobu. Párkrát ich aj spolu stretol. Ich vzťah však neakceptoval. Aj to bol jeden z dôvodov, prečo išiel do Nemecka. Nebral to tragicky. S poškodenou neboli v rozvodovom konaní. S poškodenou sa o rozvode bavili. Aj zisťoval ako rozvod prebieha. Na rozvod netlačí ani v súčasnosti. Nevera s obžalovaným bola aj predmetom hádok s poškodenou. O skutku mu povedala poškodená. Volal mu do Nemecka na druhý deň. Už si nepamätá. Pôsobila zmäteným, vystrašeným dojmom. Povedala mu, čo sa stalo, že ju obžalovaný hodil na zem. Rozprávali sa o tom a povedala mu, že to už nejako riešila a on už do toho nezasahoval.

Následne boli vykonané (oboznámené čítaním) aj tieto dôkazy :

Z elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou (č.l. 72-83) vyplynulo, že táto komunikácia pozostáva zo 4 (štyroch) SMS správ (č.l. 72-76) a komunikácii medzi obžalovaným a poškodenou v aplikácii Messenger (č.l. 77-83). Z oboznámených SMS, ktoré poslal obžalovaný poškodenej dňa 20. septembra, vyplýva, že obžalovaný žiarli a napokon z poslednej SMS vyplýva, že ich vzťah s poškodenou ukončuje. Z oboznámenej komunikácii v aplikácii Messenger z jej obsahu vyplynulo, že ide o komunikáciu z nedele 22.09.2019.

Z návrhu Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. k. Pv 543/19/3304-18 zo dňa 30.09.2019 vyplynulo, že prokuratúra žiadala Okresný súd Trenčín vydať príkaz na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej premávke vykonanej v telekomunikačnej sieti telekomunikačného operátora Slovak Telekom, a.s., a to vo vzťahu k telefónnemu číslu XXXX XXX XXX, pridelené obžalovanému, a to za obdobie od 20.00 hod. 20.09.2019 do 23.00 hod. dňa 22.09.2019.

Z príkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. Ntt 269/2019 zo dňa 02.10.2019 vyplynulo, že na základe návrhu Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. k. Pv 543/19/3304-18 zo dňa 30.09.2019 vydal okresný súd príkaz, ktorým nariadil spoločnosti Slovak Telekom, a.s., aby poskytla vyšetrovateľovi údaje k telefónnemu číslu XXXX XXX XXX, pridelenému obžalovanému, a to za obdobie od 20.00 hod. 20.09.2019 do 23.00 hod. dňa 22.09.2019, a to v rozsahu výpisu všetkých prichádzajúcich a odchádzajúcich telefonických hovorov, ako aj lokalizácie BTS buniek, ktoré zachytávali jednotlivé hovory.

Zo správy spoločnosti Slovak Telekom, a.s., zabezpečenej na základe príkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. Ntt 269/2019 zo dňa 02.10.2019, vyplynulo, že medzi obžalovaným (tel. č. XXXX XXX XXX) a poškodenou (tel. č. XXXX XXX XXX) došlo ku komunikácii, a to dňa 20.09.2019 vo forme 4 SMS správ, zasielaných od obžalovaného poškodenej o 20:25:28 hod., 20:25:29 hod., 20:25:54 hod. a 20:25:55 hod. Následne dňa 21.09.2019 sa uskutočnili 2 telefonické hovory, pričom v oboch prípadoch volala poškodená obžalovanému, a to o 20:18:06 hod. a o 20:38:41 hod.

Z lekárskej správy MUDr. Z. Z. zo dňa 23.09.2019 o 11:26 hod. vyplynulo, že poškodená bola dňa 21.09.2019 okolo 22.00 hod. napadnutá známou osobou vo vlastnom byte, sotil ju, spadla na zem, udrela si pravú hornú končatinu, potom jej znovu začal stláčať celú ruku a odvtedy pociťuje bolesti celej pravej hornej končatiny, hlavne pri pohybe. Lekár konštatoval v oblasti zápästia pravej hornej končatiny hematóm s miernou palpačnou citlivosťou, hybnosť v zápästí voľná, bolestivá v krajných polohách, v oblasti nad lakťom pravej hornej končatiny hematóm s výraznou palpačnou citlivosťou, hybnosť lakťa voľná, bez výrazného obmedzenia. Lekár odporúča kľud, šetrenie pravej končatiny, lokálne ibalgin duoeffect. Tiež odporúča práceneschopnosť, ktoré však poškodená odmieta. Nariadil kontrolu o 10 dní. Pri zhoršení ihneď.

Z výpisu z katastra nehnuteľností zo dňa 23.09.2019 vyplynulo, že byt na adrese K. R., M. V. XXX, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poškodenej Z. P. B. K. P. P. (spoluvlastnícky podiel 1/1).

Z pracovného posudku zo dňa 29.11.2021 od MANZ Slovakia, s.r.o., zamestnávateľa obžalovaného, nevyplynuli žiadne negatívne poznatky, obžalovaný je hodnotený kladne.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že je od 01.03.2019 až doposiaľ zamestnaný v spoločnosti Z. K., s.r.o.

Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát priestupkovo sankcionovaný, a to vždy pre priestupky na úseku cestnej premávky, pričom všetky priestupky boli riešené v blokovom konaní.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný nemá v odpise žiadny záznam, teda nebol doposiaľ súdne trestaný.

Súd vykonal dokazovanie v rozsahu popísanom v odôvodnení vyššie a dospel k záveru, že na meritórne rozhodnutie je vykonané dokazovanie dostačujúce, napokon ani žiadna zo strán nemala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a obhajoba už netrvala na svojom návrhu na výsluchu Q. Q. (v zápisnici o hlavnom pojednávaní nesprávne uvedené priezvisko Q.). Súd nepovažoval za potrebné vypočúvať iné osoby, napr. ich priateľov alebo susedov poškodenej (napr. suseda Q. Q.), ktoré by sa nevedeli bližšie vyjadriť k okolnostiam stíhaného skutku, pretože neboli jeho priamymi svedkami a ich výpovede nie sú potrebné ani na účely zisťovania charakteru vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, nakoľko ten vyplýva z výpovedí obžalovaného a poškodenej.

Súd tak vyhodnotil vyššie uvedené dôkazy vo vzájomnej súvislosti a zároveň každý dôkaz jednotlivo a dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výroku vyššie a z jeho spáchania je usvedčovaný výpoveďou poškodenej, na ktorú podporne nadväzuje oboznámená elektronická komunikácia (SMS a Messenger) medzi obžalovaným a poškodenou, lekárska správa MUDr. Z. a výpoveď svedka P. P., ktorému sa poškodená zdôverila.

Nakoľko okrem obžalovaného a poškodenej neboli prítomné pri ich stretnutí žiadne iné osoby (svedkovia), súd podrobne vyhodnocoval výpovede obžalovaného a poškodenej vo vzťahu k obsahu ostatných vykonaných dôkazov a na základe ich vzájomného zhodnotenia súd konštatuje, že nemá o výpovedi poškodenej pochybnosti.

Z výpovedí obžalovaného a poškodenej zhodne vyplýva, že obžalovaný prišiel dňa 21.09.2019 vo večerných hodinách k poškodenej domov, ktorá vtedy bývala v K. R. H. M. V. N. C. M. Č.. XXX/XX, vstúpil do jej bytu, došlo medzi nimi k hádke a následne konaním obžalovaného spadla poškodená na zem a udrela si ruku, na ktorú jej obžalovaný dal na priloženie niečo mrazivé (kus ľadu podľa obžalovaného, resp. zmrazený hrášok podľa poškodenej, čo však nepovažuje súd za podstatný rozpor).

Avšak ich výpovede sa už rozchádzajú v tom, kedy presne obžalovaný k poškodenej prišiel, akým spôsobom vstúpil do bytu poškodenej a čo predchádzalo jeho vstupu do bytu, ako aj popis udalostí počas prítomnosti obžalovaného v byte poškodenej (obžalovaný uviedol, že mu poškodená dala facku a on jej ju reflexívne vrátil v dôsledku čoho spadla na zem a udrela si ruku a poškodená uvádza 2 sotenia od obžalovaného a v dôsledku druhého sotenia spadla na zem a udrela si ruku) a čas jeho odchod od poškodenej.

Súd mal možnosť vnímať obžalovaného a poškodenú pri ich výpovediach. Vo vzťahu k výpovedi obžalovaného možno poukázať, že obžalovaný v spontánnej časti svojej výpovedi poukazoval na nenásilný vstup do bytu poškodenej, avšak vyhýbal sa k popisovaniu podrobností súvisiacich so vstupom do obydľia, hoci si bol vedomý znenia podanej obžaloby, ktorá mu kládla za vinu násilný vstup do obydľia poškodenej. Podľa súdu sa obžalovaný úmyselne vyhýbal v spontánnej časti svojej výpovede vyjadriť sa k priebehu vstupu do obydľia, uvedomujúc si svoju vinu. Obžalovaný sa však k okolnostiam vstupu vyjadroval v prípravnom konaní (či už vo výpovedi v postavení obvineného alebo pri konfrontácii medzi obvineným a poškodenou), a preto boli zo strany prokuratúry návrhy na odstraňovanie rozporov. Obžalovaný vysvetlil rozpor pred súdom tak, že nohu dal do dverí, aby poškodená nezavrela dvere, teda aby sa mohli porozprávať, čo však súd vyhodnotil ako účelovú obranu. Z uvedeného súdu vyplýva, že obžalovaný si pri príchode k poškodenej uvedomoval, že poškodená sa s ním nechce rozprávať a nesúhlasí s jeho prítomnosťou v jej byte, a preto automaticky vkladal nohu do dverí. Obžalovaný si podľa názoru súdu uvedomoval, že jeho návšteva je „nevyžiadaná“, teda poškodená si neželá jeho prítomnosť v byte, a preto vložil svoju nohu do dverí. Je nelogické, že by nechal vo dverách vloženú iba svoju nohu, nakoľko by riskoval, že mu ju poškodená privrie, a preto súd považuje za pravdivú výpoveď poškodenej, ktorá vypovedala, že obžalovaný nielenže vložil nohu do dverí, ale súčasne aj tlačil rukou vchodové dvere, aby sa tak dostal do bytu a neumožnil poškodenej reflexívne privrieť dvere a s nimi aj jeho nohu, ktorú mal vo dverách.

Skutočnosť, že vstup obžalovaného do bytu nebol výsledkom dobrovoľného vpustenia obžalovaného poškodenou, podporuje aj následné správanie sa obžalovaného a poškodenej, z ktorých výpovedí vyplynulo, že v byte došlo medzi nimi k hádke. Obžalovaný na svoju obranu vo svojej spontánnej časti výpovede uvádzal, že po vstupe do bytu sa začali rozprávať a bola tam nejaká výmena názorov a potom ho poškodená udrela a on jej to vrátil a poškodená spadla na zem a udrela si ruku. Súd v tejto súvislosti opäť poukazuje, akoby sa obžalovaný, uvedomujúc si svoju vinu, bál nazývať veci správnymi slovami a namiesto pomenovania, že došlo medzi nimi k hádke, tak uviedol, že došlo k výmene názorov, akoby sa chcel obžalovaný ukázať v lepšom (mierumilovnejšom) svetle, bez akýchkoľvek negatív, keď sa snažil vo svojej spontánnej časti výpovede používať zmiernivejšie pomenovania, hoci na základe oboznámenej elektronickej komunikácie možno dôvodne konštatovať, že obžalovaný bol v danom období prchkejšej a agresívnejšej povahy. Poškodená jednoznačne uviedla, že po násilnom vstupe obžalovaného do jej bytu sa začali hádať, ako mali vo zvyku, pričom si aj navzájom vulgárne nadávali, teda poškodená nemala problém aj seba vykresliť s negatívnymi vlastnosťami, teda že je schopná vulgárne nadávať. Poškodená tiež poukázala, že po násilnom vstupe obžalovaného do bytu mu hovorila, nech odíde, že už nie je o čom sa rozprávať, čo obžalovaný ignoroval a prituhovalo do väčšej hádky. Z uvedeného vyplýva, že aj po neoprávnenom vstupe do obydľia poškodenej nebola prítomnosť obžalovaného v byte poškodenej žiaduca, a teda obžalovaný v byte poškodenej aj neoprávnene zotrval.

Taktiež sa obžalovaný snažil zmierniť spôsobené poranenie poškodenej tým, že podľa obžalovaného malo vzniknúť ako následok jeho obranného mechanizmu, keďže obžalovaný mal reagovať na predchádzajúcu facku poškodenej, ktorú jej reflexívne vrátil a v dôsledku toho spadla na zem a udrela si ruku. Ak by jej obžalovaný dal facku, ako obžalovaný tvrdí, súdu nie je známy dôvod, prečo by si poškodená mala vymýšľať, že ju obžalovaný iba dvakrát sotil. Poškodená by mohla „přitážiť“ obžalovanému a tiež tvrdiť, že spadla v dôsledku facky obžalovaného, pričom facka, hoci aj reflexívna, je násilným prejavom a o to intenzívnejším, keď dá facku muž žene, v danom prípade obžalovaný poškodenej, pričom súd mal možnosť na hlavnom pojednávaní vnímať fyzickú prevahu obžalovaného nad poškodenou. Poškodená však zotrvala vo svojej výpovedi na dvoch soteniach od obžalovaného, pričom až následkom druhého sotenia došlo k poraneniu jej ruky, ktorého vznik vyplýva aj z oboznámenej lekárskej správy MUDr. Z.. Obhajoba sa tiež snažila spochybniť, že došlo ku dvom soteniam, keď poukazovala na oboznámenú lekársku správu MUDr. Z., v ktorej je uvádzané iba jedno sotenie. Podľa názoru súdu je logické, že poškodená lekárovi pri ošetrení neopisovala celý priebeh stíhaného konania, teda od príchodu obžalovaného až po jeho odchod, a teda mu ani neuvádzala, že ju obžalovaný dvakrát

sotil, ale v lekárskej správe je zaznamenané len to podstatné, teda spôsob vzniku zranenia ruky, ktoré vzniklo v dôsledku sotení a keďže vzniklo len v dôsledku sotení (aj keď v poradí išlo až o druhé sotenie, pretože po prvom sotení jej žiadne zranenie nevzniklo), nebolo dôvodné uvádzať lekárovi celý priebeh stíhaného skutku.

Tvrdenie obžalovaného, že soteniu poškodenej predchádzala facka od poškodenej, je vyvrátená nielen výpoveďou poškodenej, ale aj oboznámenou elektronickou komunikáciou, z ktorej obsahu nevyplývalo, že by poškodená dala obžalovanému facku. V tejto súvislosti je dôvodné poukázať na správy od poškodenej na č.l. 77 v znení „Plujes na mňa, strkas do mňa. Je to normálne? Nezaslúžila som si to. Nemalo sa to stať“, ako aj na komunikáciu z č.l. 79, v ktorej na odpoveď poškodenej „vecer, Keď si ma zhodil“ obžalovaný odpovedal „OK tak prepáč mrzí ma to“. Následne poškodená na č.l. 79 tiež píše „Ty si uvedomujes čo si mi spravil vcera. Jedine šťastie, že nemám tu ruku zlomenu“, na čo obžalovaný odpovedá „Áno viem“. Z uvedenej komunikácie tak vyplýva, že obžalovaný sotil (strčil, zhodil) poškodenú, v dôsledku čoho si poranila ruku, avšak z oboznámenej komunikácie nevyplýva, že by tomu predchádzala facka obžalovanému, pričom ani obžalovaný vo svojich reakciách v oboznámenej komunikácii ani nenaznačil, že by mu poškodená dala facku. Naopak, z oboznámenej komunikácie vyplýva, že obžalovaný si svoje násilné konanie uvedomuje, čo vyplýva z toho, že na správu poškodenej „Ty si uvedomujes čo si mi spravil vcera. Jedine šťastie, že nemám tu ruku zlomenu“ obžalovaný odpovedal zmierlivo a ospravedlňujúco „Áno viem“.

Sporným medzi obžalovanou a poškodeným bol aj čas príchodu obžalovaného k poškodenej a dôvod jeho príchodu. Obžalovaný poukázal, že k poškodenej prišiel, lebo ho poprosila, či sa môže u nej zastaviť a odovzdať mu nejaké veci. Aj v tejto časti sa vyskytli u obžalovaného rozpory, keď najskôr uviedol, že ho poškodená prosila, aby si prišiel pre veci, ktoré mal u nej, keď u nej býval, pričom išlo o základné veci (jeho hygienické veci) a prokurátor poukázal na jeho výpoveď z prípravného konania, kedy uviedol, že veci, pre ktoré si mal k poškodenej prísť, boli tie, ktoré kúpil poškodenej. Na tento rozpor obžalovaný pred súdom uviedol, že medzi tými vecami boli aj veci-darčeky, a to šaty od neho pre poškodenú. Obžalovaný tak podľa súdu prispôboval svoju výpoveď meniacim sa skutočnostiam, teda hoci v prípravnom konaní uviedol, že išlo iba o veci, ktoré daroval poškodenej, tak pred súdom už poukazyval, že si prišiel pre základné veci (jeho hygienické veci), a keď prokuratúra poukázala na rozpor, tak len dodal, že medzi vecami boli aj jeho veci aj veci darované poškodenej. Napokon na základe tvrdenia obžalovaného, že mal v byte poškodenej osobné veci, obhajoba v záverečnej reči poukazovala, že obžalovaný mal k bytu poškodenej užívacie právo, a preto nemohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu porušovania domovej slobody. Súd poukazuje, že sám obžalovaný uviedol, že v byte poškodenej býval 3-4 mesiace pred spáchaným skutkom, a teda v čase spáchania skutku už v byte nebýval, a preto nemožno tvrdiť, že v čase spáchania skutku mal k bytu poškodenej nejakú formu užívacieho práva.

Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje, že obhajoba žiadnym spôsobom nepreukázala svoje tvrdenie, že si obžalovaný išiel pre svoje osobné veci, resp. veci, ktoré predtým daroval poškodenej. Ak obhajoba niečo tvrdí, musí to aj preukázať, pretože vo vzťahu k svojmu tvrdeniu nesie aj dôkazné bremeno.

Proti rozpornej výpovedi obžalovaného je výpoveď poškodenej, ktorá potvrdila, že v deň spáchania skutku bola s obžalovaným v kontakte a dohadovali sa ohľadne vecí, ktoré chcel obžalovaný vrátiť. Nevedela už uviesť, či chcel vtedy obžalovaný vrátiť šaty, avšak tie jediné mala od neho. Tiež uviedla, že si nepamätala, že by obžalovanému hovorila, kedy si má pre veci prísť. Určite by mu ich vracala, až keď by bola jej dcéra doma. Tejto argumentácii poškodenej, teda neumožnenie vstupu obžalovanému do jej bytu v neprítomnosti dcéry poškodenej, zodpovedá konštatovanie poškodenej, že vstup obžalovaného dňa 21.09.2019 bol proti jej súhlasu, teda neoprávnený, pretože dňa 21.09.2019 v čase príchodu obžalovaného nebola jej dcéra doma prítomná.

Napokon skutočnosť, že dňa 21.09.2019 došlo ku komunikácii medzi obžalovaným a poškodenou preukazujú aj zabezpečené výpisy z telefónneho čísla obžalovaného. Podľa výpisu dňa 21.09.2019 sa uskutočnili 2 telefonické hovory, pričom v oboch prípadoch volala poškodená obžalovanému, a to o 20:18:06 hod. a o 20:38:41 hod.

Poškodená tak potvrdila, že dňa 21.09.2019 komunikovala s obžalovaným ohľadom vrátenia vecí, pričom skutočnosť, že došlo medzi nimi ku komunikácii, vyplýva aj zo zabezpečeného výpisu z telefónneho čísla obžalovaného, avšak ani tieto skutočnosti nepreukazujú tvrdenia obžalovaného, že

vstup obžalovaného do bytu poškodenej a zotrvanie v ňom bolo oprávnené. Na neoprávnenosť vstupu poukázal už súd v odôvodnení vyššie pri poukazovaní na rozpory vo výpovedi obžalovaného v súvislosti s vkladáním nohy obžalovaného do dverí bytu poškodenej.

Obžalovaný aj poškodená vo svojich výpovediach popísali, že ich vzťah bol „talianskeho“ charakteru. Poškodená tiež uviedla, že pred spáchaním stíhaného skutku došlo k ich rozchodu. Naopak obžalovaný tvrdil, že k rozchodu nedošlo, pretože aj predtým sa opakovane rozišli a vzápätí boli opäť spolu. Obžalovaný tak tento rozchod podľa svojej výpovede na hlavnom pojednávaní nebral do úvahy ako posledný, pretože uviedol, že dňa 21.09.2019 boli naďalej partnermi, teda neboli rozídení. Hoci obžalovaný toto opakované rozchádzanie a opätovné dávanie sa dohromady pripisoval náladám poškodenej a v tejto súvislosti uviedol, že u poškodenej sa to menilo ako počasie, tak z SMS správ, ktoré predložila poškodená v prípravnom konaní vyplynulo, že k poslednému rozchodu došlo zo strany obžalovaného. Súd v tejto súvislosti poukazuje na SMS zo dňa 20.09.2019 (č.l. 75), v ktorej obžalovaný uvádza „Pa! do pice ty handra... Skončili sme definitívne“. Obžalovaný sa tak pred súdom opäť snažil seba vykresľovať ako toho miernejšieho a poukazovať na náladovosť poškodenej, avšak z obsahu SMS správ vyplýva pravý opak.

Z ostatných SMS správ zo dňa 20.09.2019 (č.l. 72-74), ktoré predchádzajú vyššie uvedenej „rozchodovej“ SMS-ke, vyplýva, že obžalovaný žiarlil a poškodenú podozrieval z nevery, čo vyplýva zo znení SMS správ „Napisal som Skalicanovi, zabava, ale chlastaj teraz“, „Dnes som o tebe pocul zase pekne veci.. Si obyčajná kurva“, „Píšem si s padovou ženou o vás mate to spočítané, karma vas zožrala“, avšak napriek tomu možno dôvodne konštatovať, že obžalovaný bol do poškodenej naďalej zamilovaný a nechcel o ňu prísť, čomu zodpovedá aj priebeh stíhaného skutku, keďže sa násilným spôsobom domohol vstupu do obydľia poškodenej, aby sa s poškodenou mohol bez svedkov rozprávať vo vnútri jej bytu, pretože na schodisku by ich bolo počuť.

Oboznámené SMS správy tiež preukazujú, že obžalovaný má sklony k impulzivite a takémuto impulzívnemu správaniu zodpovedá aj spáchanie stíhaného skutku, a preto súd nemá pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej, že obžalovaný si vstup do jej bytu vynútil násilím a následne v ňom aj proti vôli poškodenej zotrval.

Obžalovaný sa obraňoval, že za poškodenou prišiel, aby si s ňou veci vydiskutoval, napokon aj poškodená vypovedala, že boli už v podstate rozídení a obžalovaný si chcel ujasniť nejaké veci, avšak vzhľadom na „impulzívny tón“ predchádzajúcich SMS správ možno odvodiť aj priebeh konfliktu, ktorý sa odohral po vstupe obžalovaného do bytu poškodenej. Na základe predmetných SMS správ sa tiež možno dôvodne stotožniť s výpoveďou poškodenej, že nemala záujem sa s obžalovaným rozprávať, a preto nemá súd pochybnosti o neoprávnenom vstupe obžalovaného do bytu poškodenej a o neoprávnenom zotrvaní v ňom.

Súd nemá pochybnosti ani o autenticite týchto SMS správ, nakoľko ich zaslanie vyplýva aj z oboznámenej správy spoločnosti Slovak Telekom, a.s., zabezpečenej na základe príkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. Ntt 269/2019 zo dňa 02.10.2019. Z tejto správy vyplynulo, že medzi obžalovaným (tel. č. 0915 150 587) a poškodenou (tel. č. 0911 230 185) došlo ku komunikácii, a to dňa 20.09.2019 vo forme 4 SMS správ (č.l. 99), zasielaných od obžalovaného k poškodenej, a to o 20:25:28 hod., 20:25:29 hod., 20:25:54 hod. a 20:25:55 hod., pričom aj poškodenou predložené snímky SMS správ (č.l. 72-75) sú zo dňa 20.09., pričom súd nemá pochybnosti, že ide o SMS správy totožné so správami podľa výpisov poskytnutých spoločnosťou Slovak Telekom, a.s.

Obžalovaný vypovedal, že po vstupe do bytu poškodenej sa s poškodenou polhodinu rozprávali, pričom ich komunikácia sa stupňovala. Túto časť výpovede obžalovaného podporuje aj výpoveď poškodenej, ktorá uviedla, že keď obžalovaný vstúpil do bytu, tak mu hovorila, nech odíde, že už nie je o čom, čo obžalovaný ignoroval a prituhovalo medzi nimi do väčšej hádky. Táto stupňujúca sa hádka trvala podľa poškodenej možno polhodinu od príchodu obžalovaného a potom došlo k fyzickému útoku voči nej. Súd nemá pochybnosti o výpovedi poškodenej. Hádku medzi nimi potvrdil aj obžalovaný. Súd vyhodnotil ako logické, že po neoprávnenom vstupe obžalovaného do bytu poškodenej spočívala jej reakcia v tom, že obžalovaného vyzývala, aby z jej bytu odišiel, avšak obžalovaný v dôsledku svojej impulzivity a potreby „vydiskutovať si veci“ s poškodenou nebol ochotný jej byt opustiť, a teda minimálne počas tejto hádky a

fyzického konfliktu (obžalovaný dvakrát sotil poškodenú), do ktorého hádka prerástla, zotrval obžalovaný v byte poškodenej neoprávnene.

Z výpovede poškodenej vyplynulo, že po druhom sotení od obžalovaného a následnom poranení si ruky jej prítomnosť obžalovaného v byte vadila, avšak kvôli ruke nevedela, čo s ňou bude, či nebude musieť ísť na pohotovosť, a preto si myslela, že jej môže pomôcť, keby ma zlomenú ruku, a preto jeho prítomnosť tolerovala. Súd považuje vysvetlenie poškodenej za logické, najmä so zohľadnením skutočností, že po poranení ruky sa podľa poškodenej zmenilo aj správanie obžalovaného, ktorý sa ľakol, ospravedlňoval sa a vedel, že to prehnal, a preto chcel zostať pri nej, či má ruku v poriadku. Poškodená ho však posielala preč až napokon obžalovaný videl, že je v poriadku, a tak odišiel, pričom podľa poškodenej ju obžalovaný prosil, aby to ostalo medzi nimi.

Skutočnosť, že spôsobené poranenia obžalovaný ľutoval nielen okamžite po spôsobení zranenia, ale aj nasledujúci deň, vyplýva aj z komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou v aplikácii Messenger, menovite na č.l. 77, v ktorej poškodená píše „Najhoršie je ze sa bojim, že sa to zopakuje“, na čo obžalovaný odpovedá „Nezopakuje“ a poškodená pokračuje „A nabudúce to môže byť horsie“, na čo obžalovaný odpovedá „Nikdy už“. Taktiež je dôvodné poukázať na komunikáciu z č.l. 79, v ktorej na odpoveď poškodenej „vecer, Keď si ma zhodil“ obžalovaný odpovedal „OK tak prepáč mrzí ma to“. Následne poškodená na č.l. 79 tiež píše „Ty si uvedomujes čo si mi spravil vcera. Jedine šťastie, že nemám tu ruku zlomenu“, na čo obžalovaný odpovedá „Áno viem“.

Skutočnosť, že ide o komunikáciu súvisiacu so stíhaným skutkom vyplýva aj z následnej nadväzujúcej správy od poškodenej na č.l. 77 v znení „Plujes na mňa, strkas do mna. Je to normálne? Nezaslúžila som si to. Nemalo sa to stať“. Poškodená pre súdom vypovedala, že počas konfliktu s obžalovaným v jej byte boli aj pľuvance na ňu a obžalovaný ju dvakrát sotil (sotenie, t.j. strčenie), teda skutočností, ktoré uviedla aj v komunikácii v aplikácii Messenger.

Z výpovedí obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že ku stíhanému skutku došlo dňa 21.09.2019, čo žiadna zo strán nerozporovala. Súd, vychádzajúc z výpovede poškodenej, o ktorej vierohodnosti nemá pochybnosti, ustálil čas spáchania skutku ako presne nezistený čas v rozpätí od 21:30 hod. do 24:00 hod. Poškodená uviedla, že u svokry bola do 21.00 hod., pričom svokra bývala asi 10 minút od jej bytu a cestou domov sa zastavila kúpiť si víno. Asi o 21.15 hod. si bola kúpiť víno a stretla kamaráta s prezývkou zubár, s ktorým sa rozprávala asi 15-20 minút a potom išla domov. Podľa súdu tak mohla prísť domov okolo 21.30 hod. a keďže ešte nejaký čas mohol uplynúť od 21.30 hod. do príchodu obžalovaného, bol počiatočný čas spáchania označený ako presne nezistený čas od 21:30 hod. Z výpovedí obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že hádka medzi nimi trvala 30 minút a podľa poškodenej obžalovaný z bytu odišiel okolo polnoci, možno o 00.30 hod., avšak čas odchodu nevedela presne uviesť, a preto bol čas skončenia spáchania skutku označený ako presne nezistený čas do 24.00 hod.

Obžalovaný sa tiež bránil tým, že poukazoval, že po hádke s poškodenou bol kúpiť víno a následne sa vrátil k poškodenej, avšak táto obrana nebola nijak preukázaná. Napokon aj poškodená vypovedala, že si bola pred príchodom domov kúpiť víno a následne sa rozprávala s kamarátom, kedy si všimla, že okolo nich prechádza obžalovaný, ktorý si tak mohol kúpiť víno aj skôr, teda ešte pred príchodom k poškodenej domov a mohol ho aj vypiť pred príchodom k poškodenej, keďže poškodená vypovedala, že sa domnieva, že obžalovaný v čase príchodu k nej domov nebol úplne triezvy, a preto mal asi chuť si to nejak vydiskutovať. Súd opäť poukazuje, že nemá dôvod pochybovať o výpovedi poškodenej, ktorá poprela, že by po konflikte obžalovaný išiel kúpiť víno a vrátil by sa k nej spať, nakoľko výpoveď poškodenej je podporovaná dôkazmi, na ktoré súd poukazuje tak v odôvodnení vyššie ako aj v nasledujúcich častiach odôvodnenia, a ktoré vyvracajú postupnú obranu obžalovaného, že ho poškodená dobrovoľne vpustila do bytu; že mu dala facku; že ho nechala u seba prespať a pod.

Obžalovaný na svoju obranu uvádzal, že z bytu poškodenej neodišiel, ale u nej prespal, pričom na druhý deň sa zobudili a všetko bolo v poriadku, tak sa naraňajkovali a odišiel až dňa 22.09.2019 o 11.00, resp. 11.30 hod., lebo išiel na zápas. Uvedené tvrdenie je však v rozpore tak s výpoveďou poškodenej, ktorá vypovedala, že obžalovaný okolo polnoci od nej odišiel, teda u nej neprespal a tiež je v rozpore aj s ďalším priebehom udalostí. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ďalší priebeh udalostí, a to že obžalovaný sa dňa 22.09.2019 k poškodenej vrátil s pizzou a podľa vlastného vyjadrenia obžalovaného pred súdom sa s ňou chcel ešte porozprávať, ale poškodená už nesúhlasila, tak odišiel. Súd poukazuje na rozpor

vo výpovedi obžalovaného, ktorý najskôr tvrdil, že sa ráno zobudili a všetko bolo v poriadku a potom po príchode s pizzou sa chcel ešte s poškodenou rozprávať. Súd považuje tvrdenie obžalovaného, že u poškodenej prespal za účelovú obranu, pretože ak obžalovaný tvrdil, že ráno bolo medzi nimi všetko v poriadku, tak nemal následne dôvod po donesení pizze sa s poškodenou opäť rozprávať, a teda vysvetľovať konflikt z predchádzajúceho večera. Preto považuje súd výpoveď poškodenej, že obžalovaný okolo polnoci odišiel, za vierohodnú a tomu zodpovedá aj následné konanie obžalovaného, ktorý nasledujúci deň po donesení pizze poškodenej chcel ísť opäť k nej domov, aby sa porozprávali o predchádzajúcom večeri, ale to už podľa poškodenej bola jej dcéra doma a poškodená ho nepustila a povedala mu, že je doma jej dcéra a nie je sa o čom rozprávať. Nakoľko bola dcéra poškodenej doma, tak bolo podľa súdu logické, že sa obžalovaný už nepokúsil o neoprávnený vstup do jej obydľia, ale medzi obžalovaným a poškodenou následne prebiehala komunikácia v aplikácii Messenger, v ktorej opäť obžalovaný impulzívne reagoval a následne svoju impulzívnu reakciu ľutoval (č.l. 83), keď obžalovaný napísal „Si sľúbila niečo a zase ojeby. Už dnes na obed si začala ojebávať. Sak kokot ti doniesol papať. A poslala si ho do piče. Klasika využiť. A Poslať do piče“. Nakoľko na tieto správy poškodená nereagovala, tak napokon v pondelok 23.09.2019 o 08.54 hod. obžalovaný poškodenej napísal „Prepáč mrzí ma to“. Aj táto najskôr impulzívna reakcia a následne ospravedlnenie sa zodpovedá správaniu obžalovaného pri spáchaní stíhaného skutku, na ktoré poukázala poškodená, ktorá vypovedala, že potom, čo ju obžalovaný druhýkrát sotil a ona si poranila ruku, tak sa obžalovaný zľakol a ospravedlňoval sa.

Súd nemá pochybnosti ani o autenticite komunikácie v aplikácii Messenger (č.l. 77-83), nakoľko z nej možno zistiť súvislosti, ktoré potvrdzujú výpoveď poškodenej a na tieto súvislosti už bolo poukázané vyššie a napokon aj z komunikácie v aplikácii Messenger vyplýva, že obžalovaný sa správa impulzívne, útočne, a teda komunikácia v aplikácii Messenger nadväzuje na už vyššie uvedenú impulzívnu komunikáciu vo forme SMS, ktoré posielal obžalovaný poškodenej.

Poškodená tiež vypovedala, že dúfala, že jej dá obžalovaný pokoj, ale po ďalších správach si uvedomila, že ju bude otravovať navždy, preto to riešila po tých nechutných správach až v pondelok a je rada, že to riešila, lebo má konečne pokoj. Tomuto tvrdeniu zodpovedá nielen skutočnosť, že v pondelok 23.09.2019 poškodená navštívila lekára MUDr. Z., ktorý vyhotovil oboznámenú lekársku správu a následne bola podať trestné oznámenie, ale tvrdeniu poškodenej o nechutných správach od obžalovaného zodpovedá aj predložená komunikácia v aplikácii Messenger (napr. č.l. 81-82), v ktorej obžalovaný píše „Stále. Chod do piče chod. Robíš. Len kokot robíš zo mňa“, na čo poškodená odpovedá „Stacilo“ a obžalovaný pokračuje „A debila. Maj sa“. Poškodená odpovedá „A modlí sa nech s tou rukou nič nemam. Zbohom“ a obžalovaný reaguje „A áno mám problém. Lebo ma ojebavas. Stále nonstop. A využívaš ako kokota. Tak pál do piče. Mam v pici tvoju ruku. Ako máš v pici ty knq6 Mňa. Stále. A len naťahujes a využívas ma. Si sľúbila niečo a zase ojeby.“

Napokon obžalovaný vypovedal, že po tej pizze dňa 22.09.2019 prebiehala medzi ním a poškodenou komunikácia, ktorú bližšie nešpecifikoval, ale dodal, že to bola komunikácia na báze, kedy si tie veci spolu vyriešia spolu, pričom nevedel uviesť, či tam padali aj nejaké vulgarizmy. Avšak jednoznačne sa vyjadril, že pri tejto komunikácii mu poškodená nespomínala, že by ju napadol, resp. porušil domovú slobodu. Aj predmetné vyjadrenie považuje súd za účelové tvrdenie, so snahou sa vyviníť a uviesť seba v lepšom svetle, na čo už súd opakovane v predchádzajúcej časti odôvodnenia poukazoval, nakoľko obžalovaný si spomína na mnohé veci konkrétne (že s poškodenou dňa 22.09.2019 komunikoval a že pri tejto komunikácii mu poškodená nespomínala, že by ju napadol, resp. porušil domovú slobodu), avšak na iné veci si už konkrétne nepamätal (či počas tej komunikácie padali aj vulgarizmy).

Skutočnosť, že v oboznámenej elektronickej komunikácii nie je zmienka o porušovaní domovej slobody, neoslabuje výpoveď poškodenej, nakoľko v oboznámenej elektronickej komunikácii je zmienka o napadnutí, čo preukazujú napr. správy poškodenej „Plujes na mňa, strkas do mna. Je to normálne? Nezaslúžila som si to. Nemalo sa to stať“ (č.l. 77) a „Ty si uvedomujes co si mi spravil vcera. Jedine šťastie, že nemám tu ruku zlomenú“ (č.l. 79), pričom z oboznámenej elektronickej komunikácie vyplýva impulzívne správanie obžalovaného, na ktoré už bolo poukázané v odôvodnení vyššie, a ktoré vhodným spôsobom dopĺňa výpoveď poškodenej o neoprávnenom vstupe do jej obydľia a o neoprávnenom zotrvaní v ňom, na ktoré už bolo taktiež opakovane poukázané v odôvodnení vyššie.

Obhajoba spochybňovala zákonnosť oboznámených SMS správ a komunikácie v aplikácii Messenger, avšak súd sa s touto argumentáciou obhajoby nestotožnil. Súd na hlavnom pojednávaní rozhodol, že predmetnú komunikáciu považuje za zákonný dôkaz a jej obsah oboznámil. Následne sa obhajoba odmietla vyjadriť k oboznámenému obsahu.

Súd poukazuje, že poškodená ako strana konania má podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku aj právo predkladať dôkazy a predmetné právo uplatnila tým, že predložila screenshoty (snímky) z elektronickej komunikácie s obžalovaným (formou SMS a z aplikácie Messenger), ktoré súd oboznámil. Poškodená tiež pred súdom vypovedala, že túto komunikáciu predložila v prípravnom konaní vyšetrovateľovi, a teda z výpovede poškodenej vyplýva aj spôsob, akým boli tieto dôkazy zabezpečené a doložené do vyšetrovacieho spisu.

Súd je toho právneho názoru, že poškodená ako strana konania je oprávnená predkladať dôkazy a v tomto konaní predložila listinné dôkazy (snímky z elektronickej komunikácie), ktoré svojím charakterom zodpovedajú súkromnej korešpondencii, a ktoré nebolo podľa právneho názoru súdu zabezpečovať postupom podľa § 89 Tr. poriadku účinnom v čase prebiehajúceho prípravného konania (v súčasnosti podľa § 89a Tr. poriadku), pretože poškodená aplikovala svoje právo predkladať dôkazy podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku, a teda nebolo dôvodné ju vyzývať na dobrovoľné vydanie veci, resp. jej listiny odňať.

V súvislosti s obhajobou namietanou zákonnosťou poškodenou predloženej elektronickej komunikácii poukazuje súd na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline Jtk 12/10, vychádzajúc z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/42/2010 zo dňa 22.04.2010, v ktorom krajský súd vyjadril nasledovný názor : „Každá súkromná osoba má dispozičné práva k záznamu o svojej korešpondencii. Zvukový i obrazový (videohovor) záznam telefonického hovoru a záznam o korešpondencii medzi súkromnými osobami, zabezpečený jednou z komunikujúcich osôb i bez výslovného súhlasu ďalšej komunikujúcej osoby, môže byť v trestnom konaní použitý ako dôkazný prostriedok na dokumentovanie a preukazovanie porušenia ustanovení Trestného zákona. Prípustnosť takého dôkazného prostriedku je potrebné posudzovať s ohľadom na rešpektovanie práva na súkromie zakotveného v čl. 8 Dohovoru a s ohľadom na čl. 6 Dohovoru o práve na spravodlivé súdne konanie. V trestnom konaní sa nemôže súkromná osoba domáhať beztrestnosti s odkazom na porušenie svojho práva na súkromie - korešpondenciu, ak táto osoba sama v rámci korešpondencie porušila oprávnené záujmy inej osoby chránené Trestným zákonom, pretože ochrana jej súkromia končí tam, kde začína ochrana súkromia a oprávnených záujmov druhej osoby. Korešpondenciou v zmysle čl. 8 ods. 1 Dohovoru treba na účely trestného konania rozumieť právo na nerušenú a necenzurovanú komunikáciu s inými, uskutočňovanú prostriedkami slúžiacimi na komunikáciu, napr. telefónom (hlasový prenos, videohovor, písomný prenos - SMS, písomný i obrázkový prenos - MMS, mailový prenos), faxom, internetom (mail, chat, Skype, ICQ...), ale i osobne (napr. záznam hlasu na diktafón...)“.

Súd taktiež uvádza, že názor na možnosť použitia takéhoto dôkazu vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23To/126/2015 zo dňa 08.03.2016, v ktorom uviedol, že „Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia, korešpondencie. V danom prípade išlo jednoznačne o komunikáciu medzi dvomi súkromnými osobami, teda možno aplikovať iba čl. 8. Dohovoru v súvislosti s tým, akú ochranu tento poskytuje korešpondencií. Právo na rešpektovanie korešpondencie je právom na nerušenú a necenzurovanú komunikáciu s inými. Zmysel slova „korešpondencia“ pôvodne zahŕňal materiály zaslané poštou. V súlade s technickým pokrokom sa výklad korešpondencie rozšíril na akúkoľvek komunikáciu, napr. aj telefónnu, SMS, MMS, faxovú a internetovú. Právo na ochranu súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie však nie je absolútne. Pokiaľ však ide o zásah do tohto práva zo strany súkromnej osoby (ods. 1 čl. 8 Dohovoru), je neprijateľné, aby páchatel' trestného činu, ktorým hrubo porušuje právo na ochranu súkromného a rodinného života iného, nárokoval beztrestnosť dovolávaním sa ochrany svojho práva na ochranu korešpondencie. Je všeobecne známe, že telefón môže byť vybavený niekoľkými technickými funkciami, okrem iného aj nahrávaním hovoru. Telefonujúci, teda spolu komunikujú za všeobecnej vedomosti o možnosti, že hovor môže byť technickou cestou jedným z nich zaznamenaný. Z toho je vyvoditeľné, že komunikujúce osoby konkludentne súhlasia i s možným vyhotovením zvukového záznamu telefonátu, pričom ide o privolenie v zmysle § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že každý má právo zaznamenávať svoje vlastné telefonické hovory, čo platí aj pre SMS, MMS a chatovú komunikáciu, ktoré sa do pamäte telefónu zaznamenávajú dokonca automaticky. Obhajobou, podľa názoru súdu, namietané dôkazné prostriedky teda neboli získané v rozpore so zákonom ani s ustanoveniami § 114, § 115, § 116 Trestného poriadku, pretože tieto upravujú zásah do práva na ochranu súkromia (korešpondencie) zo strany orgánov verejnej moci a nie súkromnej osoby.“

Súd, s poukazom na vyššie uvedené názory krajských súdov, je toho právneho názoru, že oboznámenie snímok z elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, nakoľko ide o obdobu listovej korešpondencie, je dôvodné, pričom ide o zákonne získané dôkazy. Preto ak poškodená vyhotovila snímky z jej elektronickej komunikácie s obžalovaným, súd vyslovuje názor, že pri prihliadnutí aj na zásadu proporcionality pri strete dvoch práv, a to práva na súkromie páchatel'a a práva poškodenej na ochranu, ktoré poskytuje Trestný zákon pri trestnom čine (v tomto prípade § 194 Trestného zákona), prevažuje záujem na ochrane poškodenej pred páchaním trestnej činnosti. Trestný zákon pritom pri určovaní, čo je trestný čin, poskytuje ochranu poškodeným pred v podstate najzávažnejším správaním páchatel'ov v spoločnosti tým, že určuje, čo trestný čin, ako najzávažnejšie protispoločenské konanie, je a aký trest zaň súd môže uložiť.

Osobitne dôležitá je táto skutočnosť pri predmetnom stíhanom konaní, ktoré bolo spáchané v podstate medzi dvomi osobami (obžalovaným a poškodenou) a s tým spojenou dôkaznou situáciou, pretože v konaní sú prezentované dve vzájomne protichodné tvrdenia. Súd preto vyjadruje presvedčenie, že práva na ochranu súkromia sa nemôže dovoliavať páchatel', teda ten, kto sám porušuje ochranu, ktorý poskytuje Trestný zákon. Opačným výkladom by podľa názoru súdu spoločnosť neprimerane chránila páchatel'ov trestných činov a zbavovala by možnosti poškodených na ochranu ich práv pred páchaním trestnej činnosti (zbavovala by ich možnosti sa brániť).

Snímky z elektronickej komunikácie pritom neboli bez príslušného povolenia vyhotovené orgánmi činnými v trestnom konaní ani súdom, ale boli ako dôkaz predložené samotnou poškodenou, ktorá využila svoje právo predkladať dôkazy podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku. Preto aj súd oboznámil elektronickejšiu komunikáciu predloženú poškodenou v prípravnom konaní, ktorou chcela preukázať impulzívne správanie obžalovaného pred, počas a po spáchaní stíhaného skutku, a tak podporiť svoju výpoveď proti obžalovanému.

Napokon súd poukazuje, že obhajoba si bola vedomá, že vyšetrovací spis obsahuje predmetnú elektronickejšiu komunikáciu, čo mohla obhajoba zistiť najneskôr pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ktorého sa zúčastnili obžalovaný a obhajca. Obhajoba tak mohla predložiť aj komunikáciu, ktorú má k dispozícii obžalovaný a prípadne svojou verziou komunikácie spochybníť komunikáciu predloženú poškodenou, avšak neučinila tak, a preto súd nemá dôvod pochybovať o autenticite elektronickej komunikácie predloženej poškodenou, na čo súd už opakovanou poukázal v odôvodnení vyššie.

Po vyššie uvedenom vyhodnotení dôkazov nemal súd pochybnosti o vine obžalovaného zo skutku uvedeného vo výrokovvej časti, ktorý súd oproti podanej obžalobe pozmenil, vychádzajúc z výpovede poškodenej. Obžaloba tiež „dávala obžalovanému za vinu“ len neoprávnené vniknutie do bytu poškodenej použitím násilia, avšak súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že obžalovaný nielenže neoprávnené a za použitia násilia vnikol do obydľia poškodenej, ale tam aj neoprávnené a za použitia násilia aj zotrval. Uvedená skutočnosť však nemala dosah na právnu kvalifikáciu, ktorá ostala totožná ako právna kvalifikácia uvedená v obžalobe, pretože ustanovenie § 194 ods. 1 Trestného zákona postihuje tak neoprávnené vniknutie ako aj neoprávnené zotrvanie v obydlí iného a použitie násilia s poukazom na § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zákona mal súd za preukázané tak pri neoprávnenom vstupe do obydľia ako aj pri neoprávnenom zotrvaní v ňom.

Naplnené boli aj všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaného trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či forenzne významné zníženie jeho príčetnosti a na takéto skutočnosti nepoukazovala ani obhajoba. Naplnená bola aj objektívna stránka. Obžalovaný teda neoprávnené a za použitia násilia vnikol do obydľia poškodenej, teda do bytu na adrese K. R., M. V. Č.. XXX/XX, ktorý podľa oboznámeného výpisu patrilo do bezpodielového spoluvlastníctva poškodenej Z. P. a jej manžela - svedka P. P.. Neoprávnenosť vniknutia je preukázaná výpoveďou poškodenej, o ktorej vierohodnosti nemá súd, vzhľadom na už vyššie uvedené hodnotenie dôkazov, pochybnosti, a ktorá vypovedala, že nesúhlasila so vstupom obžalovaného do obydľia a použitie násilia obžalovaným (t. j. fyzickým prekonaním odporu poškodenej) pri vniknutí bolo tiež preukázané výpoveďou poškodenej, ktorá vypovedala, že obžalovaný vložil svoju nohu do vchodových dverí a rukou tlačil vchodové dvere, ktoré držala poškodená, a tak vstúpil do bytu. Neoprávnenosť zotrvania v obydlí je taktiež preukázaná výpoveďou poškodenej, ktorá vypovedala, že nesúhlasila s prítomnosťou obžalovaného v jej obydlí, opakovanu ho žiadala, aby z jej bytu odišiel a použitie násilia obžalovaným (t. j. fyzickým prekonaním odporu poškodenej) za účelom zotrvania v jej obydlí bolo taktiež preukázané výpoveďou poškodenej, ktorá vypovedala, že obžalovaný ju opakovanu sotil, pričom v dôsledku druhého sotenia došlo k poraneniu ruky poškodenej, ktoré si

vyžiadalo lekárske ošetrenie. Naplnená bola aj subjektívna stránka, a to vo forme priameho úmyslu, teda obžalovaný chcel porušiť záujem chránený zákonom, pretože obžalovaný chcel byť s poškodenou a zvrátiť ich rozchod. Objektom stíhaného trestného činu je ochrana obydli, ktoré bolo konaním obžalovaného porušené.

Obhajoba tiež poukazovala na nepatrnú závažnosť stíhaného konania, ako aj na možnosť posudzovať stíhané konanie ako priestupok, avšak súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Súd nepovažuje stíhané konanie svojou závažnosťou ani za nepatrné, ani za konanie, ktoré možno považovať za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a v tejto súvislosti súd prihliadol na výpoveď poškodenej, v ktorej poukázala, že postupne si začala uvedomovať, že to, čo je medzi nimi, nie je normálne, pričom už bolo vo vzťahu viac konfliktov než toho pekného. Stíhané konanie tak nebolo ojedinelým konaním obžalovaného, ale predstavovalo vygradovanie emócií (žiarlivosť obžalovaného a jeho snaha o zvrátenie rozchodu) v dôsledku predchádzajúceho rozchodu, pričom podľa oboznámenej komunikácie k upokojeniu obžalovaného nedošlo ani na druhý deň, teda v nedeľu dňa 22.09.2019, a preto bola poškodená podať trestné oznámenie. Uvedené skutočnosti tak vo svojom súhrne dôvodne preukazujú posudzovať stíhané konanie ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody, zohľadniac tak charakter spáchaného trestného činu, teda trestného činu násilného charakteru, pričom súd tiež prihliadol na žiarlivosť obžalovaného, ktorý jednak vyčítal poškodenej neveru, čo vyplýva z oboznámených SMS správ, a jednak sa snažil zvrátiť rozchod s poškodenou, na základe čoho možno dôvodne predpokladať, že v prípade, ak by poškodená stíhanú trestnú činnosť neoznámila, mohlo by dôjsť k jej opakovaniu. Uvedené skutočnosti súd zohľadnil tým, že uložil trest odňatia slobody. Súd však dospel k záveru, že výkon tohto trestu možno podmienienečne odložiť. V tejto súvislosti súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu stíhaného trestného činu je základná sadzba podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona v rozsahu 1 rok až 5 rokov.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu pritažujúcu okolnosť, avšak zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, zohľadniac lustrácie v registri trestov a registri priestupkov. Podľa odpisu registra trestov nebol obžalovaný doposiaľ súdne a hoci podľa lustrácie v registri priestupkov bol obžalovaný doposiaľ 3-krát priestupkovo sankcionovaný, išlo však o priestupky na úseku cestnej premávky, ktoré boli riešené v blokovom konaní, a preto podľa názoru súdu táto skutočnosť nebránil priznať obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť.

Pretože u obžalovaného je prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad pritažujúcimi okolnosťami, súd po „úprave“ trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona (základná sadzba 1 rok až 5 rokov) a postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona vychádzal pri ukladaní trestu u obžalovaného z trestnej sadzby 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Súd, zohľadniac skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačuje trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Ako už súd konštatoval v odôvodnení vyššie, opätovne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, a preto výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, teda pri dolnej hranici. Zohľadniac násilný charakter spáchaného trestného činu a motív obžalovaného (žiarlivosť a zabránenie rozchodu s poškodenou), uložil súd aj povinnosti, a to nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydli alebo v určenom mieste, kde sa zdržuje alebo ktoré navštevuje, ako aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na

psychologickom poradenstve so zameraním na zvládanie záťažových situácií. Uvedené povinnosti tak majú ochrániť poškodenú primárne v jej obydľí (aj s prihliadnutím na skutočnosť, že skutok bol spáchaný v jej obydľí) a súčasne eliminovať impulzívne správanie obžalovaného. Za účelom dodržiavania uložených povinností bol uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osoby obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je podľa názoru súdu dostatočným trestom.

S trestným konaním nebolo spojené rozhodovanie o nároku na náhradu škody (tzv. adhézne konanie), pretože poškodená si v trestnom konaní neuplatnila nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.